

KLIMA- OG MILJØDEPARTEMENTET
Postboks 8013 DEP
0030 OSLO

Saksbehandler, innvalgstelefon
Kristian Kvaalen Herregården, 33371082

Høring på forslag til tiltaksplan etter kvalitetsnorm for Hardangervidda villreinområde

Statsforvalterne rundt Hardangervidda har utarbeidet likelydende uttalelser til forslag til tiltaksplan etter kvalitetsnorm for Hardangervidda villreinområde. Vi mener at tiltaksplanen inneholder en lang rekke tiltak som til sammen vil bedre tilstanden for villreinen etter kvalitetsnormen. Det er viktig å prioritere godt mellom hvilke tiltak som skal gjennomføres, og i hvilken rekkefølge. Det er utfordrende at planen baserer seg på frivillighet for å gjennomføre de ulike tiltakene, og dette vil forutsette en god oppfølging av aktørene.

Den aller viktigste virkningen av tiltaksplanen må være å gi villreinen bedre tilgang til viktige beite- og funksjonsområder på nordvestvidda vår og sommer. Vi støtter at det må gjennomføres flere endringer i rutenettet. Vi vil foreslå en adaptiv tilnærming hvor en høster erfaring med enkelte tiltak for å begrense ferdsel i sårbare villreinområder, før en eventuelt gjennomfører mer inngripende tiltak. Vi støtter en rekke tiltak for å redusere forstyrrelser og unødig energibruk for villreinen på vinteren, og for å sikre kalvingstrekk mot vest. Dette vil bedre villreinens kondisjon.

Det må arbeides godt for å begrense motorferdsel på Hardangervidda, og for å regulere den i langt større grad for å ta hensyn til villreinen. Vi vil vise til allerede iverksatte prosesser på dette feltet.

Statsforvalterne imøteser videre deltakelse og samarbeid i arbeidet med oppfølging og gjennomføring av endelig tiltaksplan.

Vi viser til høring av Klima- og miljødepartementets forslag til tiltaksplan etter kvalitetsnormen for villrein i Hardangervidda villreinområde, med høringsfrist 31.10.2025. Uttalelsen vår er laget i samråd med Statsforvalteren i Østfold, Buskerud, Oslo og Akershus og Statsforvalteren i Vestland.

Overordnet om forslag til tiltaksplan

Som departementet påpeker i sitt høringsnotat, har utviklingen i villreinområdene – til tross for betydelig innsats og igangsatte tiltak gjennom flere tiår – fortsatt å gå i negativ retning. Det er derfor behov for nye og kraftfulle tiltak for å snu den negative utviklingen.

Gjennom snart tre år er det lagt ned et omfattende arbeid i utarbeiding av forslag til tiltaksplan for Hardangervidda villreinområde. Statsforvalteren i Oslo og Viken ledet arbeidet med faggrunnlaget, og som involverte et stort antall personer og organisasjoner. Faggrunnlaget ble forankret gjennom bred medvirkning i åpne møter og digitale innspill. Videre har Klima- og miljødepartementet gjennomført en grundig medvirkningsprosess frem mot høring av planen.

Det foreligger nå forslag til en rekke gode og relevante tiltak for å bedre tilstanden i villreinområdene, i tråd med målene i kvalitetsnormen og Stortingets føringer i stortingsmelding for villrein. Som vist til i departementets høringsnotat, har Stortinget – gjennom energi- og miljøkomiteens innstilling (Innst. 374 S (2023–2024)) og debatten i plenum – gitt regjeringen et tydelig mandat til å iverksette tiltaksplaner som er tilstrekkelig ambisiøse til å snu utviklingen.

Det er samtidig påpekt at dette forutsetter tiltak i alle samfunnssektorer. Departementet fremhever at tiltaksplanen skal være regjeringens viktigste verktøy for å snu denne utviklingen.

Departementet skriver også: "Samtidig er det for en del av tiltakene knyttet usikkerhet til gjennomføring og oppfølging, blant annet fordi det legges opp til frivillig tilslutning."

Vi mener denne frivillighetslinja vil være utfordrende for å nå Stortingets målsettinger. Vi vil understreke at dersom vi skal lykkes med dette arbeidet, må tiltakene følges opp i praksis, være tilstrekkelig kraftfulle, og iverksettes med nødvendig fremdrift. For å sikre dette, mener vi at planen bør gjøres mer forpliktende enn slik den nå foreligger. Vi viser til at tiltaksplaner etter naturmangfoldloven § 13 har til formål å sørge for at målene i kvalitetsnormen kan bli nådd. Tiltaksplanen er riktignok ikke juridisk bindende i seg selv, men den kan og bør sørge for at tilstrekkelig kraftfulle tiltak blir gjennomført. Det vil være viktig at de ulike aktører som forventes å gjennomføre aktuelle tiltak, blir fulgt opp på en måte som bidrar til å forplikte den enkelte aktør. Vi viser i denne sammenhengen til erfaringer med oppfølging av Oslofjord-planen.

Å samle og konkretisere alle tiltakene er et viktig utgangspunkt for videre arbeid, som en felles referanse for aktørene i villreinområdene. Samtidig vil det kreve ressurser og aktiv prioritering hos aktørene for å igangsette arbeid med tiltak. Det vil være behov for videre prosesser lokalt og regionalt for å komme til enighet om løsninger, og i mange tilfeller vil en være avhengig av tilgang på prosessmidler. Prioritering av ressurser til prosess og gjennomføring av tiltak er krevende når oppfølging av tiltak er frivillig og økonomiske rammer er uklare. Dette gjelder både private aktører og offentlig forvaltning. Videre vil det for kommunene spesielt være nødvendig med en langsiktig og forutsigbar styrking av kapasitet og kompetanse, for å sikre at villreinhensyn ivaretas i kommunal areal- og miljøforvaltning.

Tiltaksplanen foreslår i en viss grad overordnede, juridisk bindende tiltak som lovendringer og endringer av verneforskrifter som vil ha en varig tidshorisont, og som vil være sikret mot skiftende lokalpolitiske prioriteringer. Villreinen må etter vår vurdering i hovedsak sikres gjennom juridisk bindende tiltak som kan virke langsiktig og skape forutsigbarhet.

Vi ser det som avgjørende at staten tar et tydelig ansvar for å etablere nødvendige politiske og økonomiske rammebetingelser for gjennomføring av tiltakene. Vi vurderer at planen bør styrkes på dette området.

Generelt til tiltaksplanen

Departementet sier at det med foreliggende tiltaksplan er liten mulighet å stoppe den negative utviklingen innen 2030, og middels mulighet til å oppnå middels kvalitet innen 2050, jf. Stortingets målsettinger i villreinmeldingen. Departementets vurdering av måloppnåelse forutsetter frivillighet for gjennomføring av tiltak.

Vi vil vise til Statsforvalteren i Oslo og Viken sitt forslag til tiltaksplan fra desember 2023, med vedlegg som beskriver og begrunner anbefalte tiltak. Vi mener at dette forslaget inneholdt en rekke tiltak som til sammen ville bedret tilstanden for villreinen i tråd med Stortingets målsettinger. Vi registrerer videre at mange lokale aktører i høringen viser til at statsforvalterens faggrunnlag fra desember 2023 var godt forankret.

Alle tiltak som allerede er igangsatt, bør komme tydeligere fram i planen. Det vil bidra til å gjøre planen mer oppdatert og relevant, for å skille mellom nye tiltak og tiltak som allerede er i gang.

Det er viktig at de tiltak som blir prioritert for gjennomføring, bidrar til å bedre tilstanden til villreinen etter kvalitetsnormen. Det er flere tiltak som i liten grad vil bidra til å bedre tilstanden på kort sikt, det gjelder spesielt en rekke tiltak i tiltakspakke 1. Enkelte tiltak kan medføre betydelige konflikter, og samtidig gi liten effekt for villreinen. Eksempel her er en unødig stor innstramming i muligheter for bruk av motorferdsel under villreinjakta.

Vi registrerer at mye av diskusjonen rundt foreslåtte tiltak handler om kunnskapsgrunnlaget for villrein. Dersom det ikke oppnås en stor nok enighet om nettopp kunnskapsgrunnlaget, er det vanskelig å oppnå enighet om hvilke tiltak som skal gjennomføres. Vi ser at det ligger et svært stort potensial i videre analyser av GPS-posisjoner fra alle villreinområder for å ytterlig styrke kunnskap om villreinens arealbruk i forhold til værdata, bevegelsesmønstre og eventuell sykliske mønstre i arealbruk. Når det foreligger mer data om motorferdsel med en ny digital plattform, vil også villreinens arealbruk kunne analyseres i forhold til omfang og utbredelse av motorferdsel.

Faggrunnlaget for delnorm 3 (arealbruk og trekkpassasjer) bør gjennomgås grundig ved kommende revidering av kvalitetsnormen i 2026, for å få et oppdatert grunnlag av arealbruk siste 10 år i forhold til forventet arealbruk i et 50-års perspektiv. I gjeldende kvalitetsnorm synes det å være rom for forbedring på dette feltet.

Tiltakspakke 1: En mer helhetlig og restriktiv arealplanlegging og arealforvaltning

Tiltakspakken lister opp en rekke tiltak som allerede er igangsatt, og som er en del av løpende planarbeid på regionalt og kommunalt nivå. Det er særdeles viktig å dele på gode erfaringer med hvordan villrein hensyntas i slike prosesser, på et nasjonalt nivå.

Naturmangfoldlovens §7 forutsetter at §§ 8-12 skal legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet i aktuelle plansaker, dispensasjoner og enkeltsaker etter verneforskrifter og annet lovverk. Vår erfaring er at potensialet som ligger i en god oppfølging og bruk av disse virkemidlene er svært store, men at de i veldig varierende grad blir brukt i løpende forvaltning. Årsaken er trolig manglende kapasitet i forvaltningen, og mangel på gode eksempler på hvordan slike vurderinger bør gjøres. Vi mener at det i tiltakspakke 1 bør legges inn et nytt

tiltak om å utarbeide en nasjonal veileder for hvordan villreinhensyn kan ivaretas etter NML §§ 8-12.

Tiltak 5 legger opp til høy terskel etter sektorregelverk for nye arealinngrep. Vi vil vise til pågående arbeid med konsesjonssøknader for flere pumpekraftverk rundt Hardangervidda, og som kan føre til ødelagte isforhold og reduserte trekkmuligheter over flere regulerte vatn. Dette kan i sum medføre nye arealunnavvikler og forverret tilstand etter delnorm 3. Her må det stilles krav til grundige utredninger som ser hele villreinområdet under ett.

Tiltak 10 legger opp til en samlet vurdering av nasjonale naturrestaureringsprosjekter for å gjenopprette trekk mellom villreinområder og bedre tilstanden til villreinen fram mot 2050. Vi vil vise til at det med dagens kvalitetsnorm ikke vil være mulig å oppnå god tilstand for villreinen på Hardangervidda uten tunnel på Rv7 som legger til rette for trekk mot villreinområdet nord for riksvegen. Rundt 12 % av villreinområdet ligger nord for Rv7, og har gått ut av bruk etter at Rv7 ble vinterbrøytet midt på 1980-tallet. I et langsiktig perspektiv, med forventede klimaendringer med fare for nedising av vinterbeiter og større behov for tilgang på kjølige refugier på sommeren, vil områdene nord for Rv7 være viktig for villreinen.

Tiltakspakke 2: Redusere negativ påvirkning på villrein fra motorferdsel og annen ferdsel

Tiltakspakken inneholder mange viktige tiltak som i sum kan bidra til å bedre tilstanden for villreinen. Vi støtter at det legges opp til nye tiltak som legger opp til redusert bruk av motorferdsel i villreinområdet, og at nødvendig motorferdsel i større grad tilpasses hensyn til villreinen. Vi vil samtidig vise til at muligheter for bruk av motortransport anses som en nødvendig forutsetning for å kunne drive en bærekraftig utnytting og høsting av vidda, herunder villreinjakt og garnfiske, samt beite. På grunn av store avstander og krevende værforhold, er det også nødvendig å vedlikeholde bygninger for å opprettholde bruk. Vi vil vise til at vernemyndighet for motorferdsel sier at de ikke har mottatt tydelige signaler om forvaltning av motorferdsel tidligere. Det bør derfor gis tydelige styringssignaler for motorferdsel både innenfor og utenfor verneområdene, som grunnlag for en endret forvaltningspraksis.

Statsforvalterne mener at det er stort potensial for å redusere omfanget av motorferdsel og for å tilpasse denne bedre til villreinen innenfor gjeldende regime med forskrifter/lovverk og forvaltningsorgan. Dersom villreinhensyn skal kunne tas i landskapsvernområdene ved å supplere landskapsvernet med biotopvern for villrein, vil det være naturlig å ta inn bestemmelser om motorferdsel i verneforskriftene. Statsforvalterne arbeider allerede med nye retningslinjer for motorferdsel i nasjonalparken i forbindelse med ny forvaltningsplan, i nært samarbeid med tilsynsutvalgene. Vi ser bl.a. på hvordan virkninger av motorferdsel på villrein skal vurderes, bedre vurderinger av nødvendig motorferdsel og bruk av vilkår for å styre motorferdsel i tid og rom i forhold til villrein. Grundigere saksbehandling vil kreve mer ressurser.

Vi vil vise til et mangelfullt kunnskapsgrunnlag om virkninger av motorferdsel på villrein. Det er svært viktig å få på plass et digitalt system for saksbehandling og rapportering av motorferdsel, for å få langt bedre oversikt på omfang av motorferdsel.

Data fra GPS-merka villrein er svært viktig for å få oppdatert kunnskap om villreinens arealbruk og ulike påvirkningsfaktorer. Merking av villrein med GPS-sendere medfører samtidig en svært stor belastning på villreinen, og vi har ikke god nok kunnskap om hvordan merkingen påvirker

flokkene. Det gjelder både korttidseffekten under selve merkingen, og hvordan bruk av helikopter under merking påvirker villreinen generelt på vidda. Det bør utvikles nye metoder for å merke villrein med GPS-sendere enn ved bruk av helikopter, alternativt utvikle nye metoder for å overvåke villreinens arealbruk enn ved bruk av GPS-sendere. Samtidig er det viktig å poengtere at et tilstrekkelig antall GPS-merkede dyr vil være svært viktig for å kunne dokumentere om gjennomførte tiltak faktisk har effekt på villreinens vandringsmønster.

Statsforvalterne støtter at verneforskriftene for nasjonalparken og landskapsvernområdene blir revidert for å gi bedre muligheter til å regulere både motorferdsel og annen ferdsel. Vi støtter at landskapsvernområdene blir styrket med biotopvern for villrein, og med nye bestemmelser for motorferdsel og for å kunne regulere annen ferdsel ved behov. Vi vil her vise til økt omfang av nye ferdselsformer som kiting, og hvor det er behov for nye lovhjemler for å regulere slik ferdsel i noen områder.

Vi vil vise til at Hardangerviddarådet ønsker å gå lenger enn tiltaksplanen for å gjøre endringer i rutenettet på Hardangervidda for å ta hensyn til villrein. Enkelte kommuner ønsker også å gå lenger enn KLD for å kanalisere ferdsel i egne sti- og løypeplaner. Her er det nødvendig med god dialog for å finne gode løsninger.

Tiltakspakke 3: Bestandsforvaltning og villrein-helse: Redusere risiko for overføring av sykdom og parasitter i villreinområdet

Det etterlyses nasjonale føringer for å fastsette størrelse på villreinstammer. På Hardangervidda har vi en særskilt situasjon med forekomst av skrantesjuka, og en forvaltning av bestanden som i første rekke tar sikte på å bekjempe og om mulig utrydde sykdommen. Det er viktig å huske på at størrelsen på stammen påvirker arealbruk, og at en tilsynelatende bedring av kondisjon i en situasjon med en liten stamme kan være et resultat av at en liten stamme bedre er tilpasset tilgang på et begrenset funksjonelt areal.

Det er viktig at det kontinuerlig diskuteres og vurderes hvordan organisering og utøving av jakta kan redusere belastning på villrein. Det kan være gode erfaringer å dele mellom de ulike villreinområdene.

Tiltakspakke 4: Evaluering, oppfølging og revisjon av tiltaksplaner

Statsforvalteren i Østfold, Buskerud, Oslo og Akershus er forberedt på å få en rolle i forhold til oppfølging av tiltaksplanen når denne er godkjent. Statsforvalterne rundt Hardangervidda ser også nødvendigheten av å styrke informasjonsarbeidet i forhold til villreinhensyn vesentlig. Det ligger svært mange og tunge utfordringer i å implementere alle tiltakene som foreslås på en måte som blir forstått og akseptert, særlig fordi man i så stor grad skal basere seg på frivillighet.

Tiltakspakke 5: Tiltak for å bedre reinens tilgang til gode sommerbeiter og kalvings- og oppvekst-områder i nordvest

Vi mener at det å gjennomføre sterke tiltak for å bedre reinens tilgang til gode kalvings-, oppvekst- og sommerbeiteområder nordvest på Hardangervidda er en forutsetning for å bedre tilstanden etter kvalitetsnormen, delnorm 1 (helse) og delnorm 3 (arealbruk og trekk). Tiltakene

må ha ønsket virkning med å sikre kalvingstrekket før kalving, og sørge for at villreinen kan finne ro her under kalving og oppvekst.

Litlos ligger sentralt i et område som villreinen skal kunne bruke, og omfang av ferdsel må ned. Vi ser det som utfordrende å ha en betjent turisthytte med 60 senger i et område som skal brukes av villreinen, og samtidig ha tilstrekkelig ferdsel for å gi grunnlag for privat drift av hytta. Vi støtter derfor alternativet om at Litlos gjøres om til selvbetjent hytte, og at ruter mellom Litlos og Hårteigen/Torehytten og mot Hadlaskard blir lagt ned. Tiltakene må også ses i forhold til tiltak 37 om at DNT bare skal markedsføre ferdsel langs ruter og til turisthytter som ligger utenfor områder som prioriteres for villreinen. Vi antar at disse tiltakene i sammen vil bidra til at ferdsel til Litlos kan komme ned på et nivå som er innenfor villreinens tålegrenser. Tiltaket må følges opp med registrering av ferdsel for å måle virkningen av tiltakene, og vurdere villreinens arealbruk over tid.

Torehytten og tilhørende rutenett legger beslag på et stort og viktig område for kalving, oppvekst og sommerbeiteperioden. Det synes å være stor enighet om at Torehytten og tilhørende stier må legges ned for å gjøre viktige funksjonsområder tilgjengelig for villreinen. Dersom det i ettertid viser seg å være en for stor ferdsel til Hårteigen som turmål, må det vurderes forbud mot telt el.l.

Hadlaskard er en stor, selvbetjent hytte som ligger sentralt i et område som tradisjonelt har vært svært viktig for villreinen i kalvings-, oppvekst- og sommerbeiteperioden. Det vil ha liten effekt for villreinen å vinterstenge hytta. Hadlaskard er viktig for et sammenhengende rutenett øst-vest på vidda, og vi er usikre på hva som bør skje med hytta. Dersom ferdselen kan reduseres til et nivå som er innenfor villreinens tålegrense ved at aktiv markedsføring opphører og ved at rutene mot Hårteigen, Bjoreidalen og evt. Litlos legges ned, kan hytta opprettholdes. Ferdsel på ruter til hytta må overvåkes for å etterprøve at ferdselen kommer ned på et bærekraftig nivå, og at villreinen faktisk får bedret tilgang til viktige funksjonsområder. Dersom dette ikke skjer, må hytta vurderes lagt ned.

Vi støtter at Tinnhølvegen og vegen til Hjølmoberget stenges for trafikk som ikke har tilknytning til området. Vegene er innfallsport for mye ferdsel videre innover vidda, og spesielt Tinnhølvegen er en stor utfordring for villreinens arealbruk og trekk nord for Lågen-vassdraget.

Tiltakspakke 6: Tiltak for å sikre vinterbeiter på nord- og østvidda med tangene i øst.

Vi vil vise til at de aller viktigste tiltakene for å sikre vinterbeiter på nord- og østvidda er lagt til tiltakspakke 5, tiltak for å bedre reinens tilgang til gode sommerbeiter og kalvings- og oppvekstområder i nordvest. Det gjelder i første rekke tiltak 32, men og delvis tiltak 33. Vi støtter disse tiltakene, og foreslår at spesielt tiltak 32 flyttes til tiltakspakke 5.

Tiltak 18 og 19 omfatter endring av naturmangfoldloven for å kunne regulere ferdsel utenfor og innenfor verneområder når det er behov. Vi støtter disse tiltakene. Det bør imidlertid vurderes å legge til et eget tiltak for å vurdere regulering av nye ferdselsformer inn i villreinens leveområder vinterstid, i form av egen forskrift etter det nye regelverket. Vi vil spesielt vise til omfanget av kiting som har hatt en sterk økning de senere år, i særlig grad ut fra Rv7, men også på andre deler av østvidda. Kiting skjer langt innover vidda og bidrar sannsynligvis til en stor, samlet virkning på villreinen i vintersesongen. Det er også viktig å avklare omfanget og betydningen av

hundekjøring, ekspedisjonsturer med pulk og telt, og også en aktivitet som sykling på vinter- og skareføre har potensial til å vokse. Slike ferdselsformer må reguleres i egen forskrift etter nye hjemler i NML §§ 22 og 34.

Det er viktig å kunne styre oppkjøring og stikking av skiløyper slik at hele vinterbeiteområder kan ligge i ro fra november til vinterferie, og at det gradvis kan åpnes for slike kanaliserende tiltak fra vinterferie og til påske.

Tiltakspakke 7: Tiltak for å ivareta de mest urørte områdene som reinen har brukt mest de siste år

Denne tiltakspakken inneholder i hovedsak «defensive» tiltak for å motvirke en uønsket utvikling. Vi vil påpeke at tiltak 46 og 47 må sees i sammenheng med kiting, og at restriksjoner i ferdsel må vurderes for alle typer ferdsel, også kiting.

Vinje kommune har en pågående sak om regulering av ferdsel gjennom arbeidet med kommune-planens arealdel, og dersom dette blir gjennomført vil det gi nyttige erfaringer med bruk av plan- og bygningsloven for å regulere ferdsel. Vi registrerer at Miljødirektoratet har utredet lovhjemler for å regulere ferdsel, og at deres konklusjon er at regulering av ferdsel for å ivareta villrein i første rekke bør ivaretas etter nye paragrafer i naturmangfoldloven, og da som forskrifter som vedtas av Miljødirektoratet etter NML §§ 22 og 34. Vi støtter Miljødirektoratet sin utredning.

Tiltakspakke 8: Ivareta villreintrekkene mellom ulike sesongbeiter

Vi registrerer at departementet ikke har prioritert tiltak for Lågaros turisthytte i tiltaksplanen. Vi vil vise til at Lågaros turisthytte har en kritisk beliggenhet i forhold til å kunne opprettholde et fungerende øst-vest-trekk på Hardangervidda. På grunn av stor trafikk og ferdsel på Tinnhøvegen mellom Rv7 og Tinnhølen, og ferdsel videre fra Tinnhølen til Sandhaug og Nordmannslågen, er en helt avhengig av et fungerende øst-vest-trekk for villrein mellom Lågaros og Mogen turisthytte. Dette har avgjørende betydning for villreinens arealbruk på østvidda i barmarksesongen. Det må tas sterke grep for å redusere ferdsel spesielt mellom Lågaros og Mogen, som opphør av markedsføring og nedlegging av enkelte ruter. Vi mener at hytta kan opprettholdes dersom ferdselen til hytta kommer ned på nivå som er innenfor villreinens tålegrenser. Dersom overvåking av ferdselen viser at det ikke skjer, bør hytta vurderes stengt.

Vi vil vise til Statkraft sine planer for å etablere pumpekraftverk i Kalhovd-Gøsytt-magasinet i Mårvassdraget. Dette kan svekke isforholdene vinterstid, og stanse viktige trekkveger. Dette må vurderes i forbindelse med konsesjonssøknad og muligheter for evt. avbøtende tiltak. Mårvassdraget med Stegaros er allerede en stor barriere for villreintrekk øst-vest på vidda i dag, men da i barmarksesongen. Det bør planlegges og gjennomføres et forprosjekt i samarbeid med Tinn kommune og regulant så snart som mulig. Vegene Kalhovd-Synken og Kalhovd-Gvæpseborg må sees i sammenheng med et forprosjekt.

Hellevassbu turisthytte med tilhørende ruter mot Litlos og Haukeliseter utgjør i dag en stor, men ikke fullstendig, barriere for villreintrekk mellom dagens kalvings- og oppvekstområder lenger øst, og viktige beite- og funksjonsområder lenger vest. Vi antar at dersom ferdselen til Litlos

turisthytte reduseres som forutsatt, vil også ferdselen til Hellevassbu kunne komme ned på et bærekraftig nivå. Vi foreslår at Hellevassbu turisthytte kan ligge som i dag, under forutsetning av at det gjøres sterke grep for å redusere ferdselen, slik som opphør av markedsføring av de aktuelle rutene. Ferdsel på ruter til Hellevassbu må overvåkes, og dersom målinger viser at ferdsel ikke er redusert, må hytta vurderes stengt.

Med hilsen
statsforvalter i Vestfold og Telemark

Trond Rønningen

Grethe Helgås
direktør - miljøavdelingen

Dokumentet er elektronisk godkjent

Kopi til:

STATSFORVALTAREN I VESTLAND
STATSFORVALTEREN I ØSTFOLD, BUSKERUD, OSLO OG
AKERSHUS
TELEMARK FYLKESKOMMUNE

Njøsavegen 2	6863	LEIKANGER
Postboks 325	1502	MOSS
Postboks 2844	3702	SKIEN